

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (első tanács)

2017. február 17.*

„Kirendelt nemzeti szakértő — A kirendelt nemzeti szakértőkről szóló EFSA-szabályok — A kirendelés meg nem hosszabbításáról szóló határozat — A dokumentumokhoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — A hozzáférés megtagadása — A személyiség és a magánszemély becsületének védelmére vonatkozó kivétel — A személyes adatok védelme — 45/2001/EK rendelet — Megállapításra és meghagyás kibocsátására irányuló kérelmek — Keresetlevelet kiegészítő beadvány — A kereseti kérelmek módosítása — Elfogadhatóság”

A T-493/14. sz. ügyben,

Ingrid Alice Mayer (lakóhelye: Ellwangen [Németország], képviseli: T. Mayer ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA)** (képviseleti: D. Detken, meghatalmazotti minőségben, segítői: R. Van der Hout és A. Köhler ügyvédek)

alperes ellen

az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott, és az EFSA-nak egyrészt a felperesnek nemzeti szakértőként az EFSA-hoz történő kirendelésének meghosszabbítására irányuló kérelmét, másrészt pedig a felperes EFSA birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférése iránti kérelmét elutasító határozatainak vitatására irányuló keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök, I. Pelikánová és E. Buttigieg (előadó) bírák,

hivatalvezető: S. Bukšek Tomac tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2016. július 6-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

A jogvita alapját képező tényállás

- 1 A felperes, Ingrid Alice Mayer 1992. november 1-je óta közalkalmazott Szászországban (Németország). I. A. Mayert 2013. július 1-jétől rendelték ki az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatósághoz (EFSA) a közte, az EFSA és a Szászország között ugyanezen a napon megkötött szerződés (a továbbiakban: szerződés) értelmében. A szerződés 5. cikke szerint azt egy évre kötötték meg, azaz 2014. június 30-ig. Az EFSA ügyvezető igazgatójának a szerződésre alkalmazandó, a nemzeti szakértők kirendelésének és a nemzeti szakértők EFSA-nál történő szakmai továbbképzésének szabályairól szóló, 2013. február 18-i határozatának (a továbbiakban: a kirendelt nemzeti szakértőkről szóló szabályok) 4. cikke szerint a kirendelés egy vagy több alkalommal meghosszabbítható, a kirendelés teljes időtartama főszabály szerint nem haladhatja azonban meg a négy évet.
- 2 2013. szeptember 4-én a felperest az EFSA személyzeti bizottságában (a továbbiakban: személyzeti bizottság) a kirendelt nemzeti szakértők képviselőjének választották hároméves időtartamra. A felperes és a személyzeti bizottság elnöke között olyan ügy tárgyában fennálló nézeteltérést követően, amellyel a felperes távollétében kellett foglalkozni, a személyzeti bizottság úgy határozott 2013. december 16-án, hogy azonnali hatállyal hat hónapra felfüggeszti a felperes bizottságon belül ellátott tevékenységét, mivel a felperes megsértette a titoktartási kötelezettségét.
- 3 2013. december 18-án a felperes írásbeli panaszt nyújtott be a szóban forgó felfüggesztést elrendelő határozattal szemben az EFSA ügyvezető igazgatójához, és kérte, hogy rendeljen el fegyelmi intézkedést a személyzeti bizottság elnökével szemben. 2014. január 17-i levelében a személyzeti bizottság formálisan tájékoztatta a felperest, hogy úgy határozott, hogy felfüggeszti a felperesnek az üléseken történő részvételét.
- 4 2014. január 8-án és 31-én a felperest fogadta felettese, D., aki arról tájékoztatta – második megbeszélésen –, hogy az EFSA azon tényre tekintettel nem tervezi szerződésének meghosszabbítását, mivel megváltoztak egységének műveleti igényei, és profilja már nem felel meg a kívánt követelményeknek. A felperes állítja, hogy a második megbeszélésen D. említett valamely, a Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) nem kormányzati szervezetek hálózatának, az EFSA egyik vezető tisztséget betöltő tisztviselője, K. és az élelmiszeripari szektorban tevékenykedő magánjogi szervezet, az International Life Sciences Institute (Az élettudományok nemzetközi intézete; a továbbiakban: ILSI) közötti elektronikus levélváltásokat érintő dokumentumokhoz történő hozzáférése iránti kérelmét. Az EFSA vitatja ezen állítást.
- 5 „[A] kirendelési szerződés[ének] megszűnése” tárgyú 2014. április 16-i levelében az EFSA tájékoztatta a felperest, hogy az említett szerződés 2014. június 30-án szűnik meg, és jelezte, hogy a kirendelt nemzeti szakértőkről szóló szabályok 23. cikke alapján panaszt nyújthat be az EFSA igazgatójához.
- 6 A felperes, mivel úgy vélte, hogy a személyzeti bizottságon belül bekövetkezett váratlan események, valamint az a körülmény okozta a „félreállítását”, hogy D. kinyilatkoztatásai okán kényszerű tanúja lett az EFSA és az ILSI közötti kapcsolatban felmerülő érdek-összeütközésnek, a kirendelt nemzeti szakértőkről szóló szabályok 23. cikke alapján 2014. április 24-én panaszt nyújtott be az EFSA igazgatójához a fent hivatkozott 2014. április 16-i levéllel szemben, amely panaszt kiegészítették a 2014. június 5-én és 10-én benyújtott észrevételek.
- 7 2014. május 12-én a felperes K. és az ILSI közötti elektronikus levélváltásokhoz való hozzáférést kért az EFSA-tól, amely kérelmet az EFSA az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján 2014. június 5-én elutasított.

- 8 A felperes 2014. június 8-án a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet jóváhagyó, 2014. június 15-i levéllel kiegészített kérelmet intézett az EFSA-hoz.
- 9 2014. június 27-i levelében az EFSA egyrészt elutasította a felperesnek a kirendelt nemzeti szakértőkről szóló szabályok 23. cikke szerinti, a fent hivatkozott, 2014. április 16-i levéllel szemben benyújtott panaszát, megállapítva, hogy a kirendelt nemzeti szakértőkről szóló szabályok 4. cikkének (1) bekezdése előírta, hogy „[a] kirendelés eredeti időtartama legalább hat hónap, de legfeljebb két év, [és] egy vagy több alkalommal meghosszabbítható anélkül, hogy a kirendelés teljes időtartam meghaladná a négy évet”. Ennélfogva nem áll fenn jogosultság a szerződés meghosszabbítására. Egyébiránt az EFSA a szolgálatait szervezését tekintve fennálló mérlegelési mozgásterére hivatkozik, és megállapítja a szerződés meg nem hosszabbítását igazoló indokokat, és ezzel egy időben ezen összefüggésben elutasítja a felperes által a korábban neki címzett különböző levelekben tett egyes állításokat.
- 10 Az EFSA ugyanezen 2014. június 27-i levélben másrészt az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt kivételre alapítva elutasította a fent hivatkozott dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet jóváhagyó kérelmet. Az EFSA felidézi, hogy amennyiben ez e rendeletre alapított kérelem személyes adatokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférésre irányul, a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása [helyesen: kezelése] tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 8., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.) rendelkezéseit teljeskörűen alkalmazni kell. Márpedig a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontja előírja, hogy a személyes adatok címzettje jogoszerű igazolásokkal és meggyőző érvekkel bizonyítja a továbbítás szükségességét. Az EFSA szerint a felperes nem tett eleget e követelménynek. Egyébiránt a kirendelés meg nem hosszabbítására irányuló határozata csak azon a körülményen alapul, hogy megváltoztak azon egység műveleti igényei, amelyhez kirendelték a felperest, így a profilja már nem felelt meg az akkor előírt követelményeknek, és nem áll fenn összefüggés e határozat és azon levelek között, amelyhez a felperes hozzá kíván férni. Az EFSA azzal fejezi be, hogy tájékoztatja a felperest, hogy a 2014. június 27-i levélben foglalt két határozattal szemben az EUMSZ 263. cikk szerinti megsemmisítési keresetet indíthat a Törvényszék előtt, vagy az EUMSZ 228. cikk szerinti panaszt nyújthat be az európai ombudsmanhoz.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 11 A Törvényszék Hivatalához 2014. június 30-án benyújtott keresetlevelével a felperes megindította a jelen keresetet, amelyben azt kéri, hogy a Törvényszék:
- 2015. június 30-ig hosszabbítsa meg a kirendelését;
 - állapítsa meg a kirendelési szerződése megszűnésének, pontosabban az EFSA „A kirendelés vége” című 2014. április 16-i határozatának a jogellenességét;
 - kötelezze az EFSA-t, hogy tartózkodjon a személyzeti bizottságban a kirendelt nemzeti szakértők „observers” helyére új választás tartásától;
 - állapítsa meg a személyzeti bizottságban ellátott tevékenysége hat hónapig tartó felfüggesztésének jogellenességét;
 - rendelje el, hogy az EFSA biztosítsa a hozzáférését valamennyi olyan elektronikus üzenethez, amelyet K. és az ILSI küldött egymásnak;
 - másodlagosan biztosítsa az ezen iratokhoz való hozzáférést a Törvényszék által meghatározott harmadik személy részére;

- az EFSA-t kötelezze az eljárás költségeinek a viselésére.
- 12 A Törvényszék Hivatalához 2014. július 1-jén benyújtott külön beadványával a felperes ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő.
- 13 A 2014. július 7-i Mayer kontra EFSA végzésben (T-493/14 R, nem tették közzé, EU:T:2014:617) a Törvényszék elutasította az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet azzal az indokkal, hogy többek között a megsemmisítés iránti kereset, amelynek alátámasztására kérték az ideiglenes intézkedéseket, nem tartalmazott semmilyen törlés iránti kérelmet, és hogy a vitatott dokumentumok ideiglenes közzétételére irányuló kérelmek megfeleltek az alapkeresetben benyújtott kérelmeknek, így az említett kereseti kérelmek sértették az állandó ítélkezési gyakorlatot, amely szerint az ideiglenes intézkedésről határozó bíró által hozott határozat nem dönthet előre az alapkeresetről, vagy nem teheti azt illuzórikussá, megfosztva a hatékony érvényesülésétől.
- 14 A Törvényszék Hivatalában 2014. szeptember 5-én iktatott külön beadványban a felperes 2014. szeptember 4-i keltezésű beadványt nyújtott be, többek között az eredeti kereseti kérelmek e beadványban (a továbbiakban: keresetlevelet kiegészítő beadvány) foglalt kereseti kérelmekkel történő „helyettesítése” érdekében.
- 15 A keresetlevelet kiegészítő beadványban, amelynek tartalmát ezt követően teljes mértékben átvette a Törvényszék Hivatalához 2015. január 7-én benyújtott válasz, a felperes megállapította, hogy eláll a keresetlevélben foglalt, a személyzeti bizottsággal szemben indított jogvitára vonatkozó harmadik és negyedik kereseti kérelmétől, és hogy az eredeti kereseti kérelmek „helyébe lépnek” az alábbi, a Törvényszéktől azt kérő kereseti kérelmek, hogy:
- 2017. június 30-ig hosszabbítsa meg a nemzeti szakértőként az EFSA-hoz történő kirendelését, és semmisítse meg a kirendelés meghosszabbításának elmulasztását;
 - másodlagosan, az EFSA értékelési hiba nélkül és a Törvényszék jogértelmezését figyelembe véve hozzon új határozatot a kirendelése tekintetében;
 - állapítsa meg, hogy szerződésének megszűnése, pontosabban a 2014. április 16-i határozat semmis;
 - biztosítsa a hozzáférést minden olyan elektronikus levélhez, amelyet K. és az ILSI küldött egymásnak a szerződés időtartama alatt;
 - másodlagosan biztosítsa a hozzáférést az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 8. cikkének hatálya alá tartozó információktól megtisztított fent hivatkozott elektronikus levelekhez, amelyek súlyosan sértik K. magánéletét, vagy súlyos következményekkel bírnak terhére;
 - semmisítse meg a fent hivatkozott dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet elutasító 2014. június 27-i határozatot;
 - az EFSA-t kötelezze a költségek viselésére, ideértve azon kereseti kérelmekhez kapcsolódó költségeket is, amelyek elállás tárgyát képezték.
- 16 A Törvényszék Hivatalánál 2014. november 20-án nyilvántartásba vett 2014. november 10-i levelében a felperes több dokumentumot és kiegészítő észrevételt adott át a Törvényszéknek.
- 17 Válaszában a felperes megismételte a keresetlevelet kiegészítő beadványban megfogalmazott különböző kereseti kérelmeket, és megállapította, hogy a visszavont keresetlevélben szereplő, a személyzeti bizottsággal szemben indított jogvitára vonatkozó harmadik és negyedik kereseti kérelemtől eltekintve,

a keresetlevélben foglalt kereseti kérelmeket nem „helyettesítette”, amint az a keresetlevelet kiegészítő beadványban tévesen megállapításra került, hanem azokat „értelmezni” kellett, és annak megállapítását kérte a Törvényszéktől, hogy az EFSA 2014. június 27-i határozata „semmis”.

- 18 A viszonzás benyújtását követően a felperes a Törvényszék Hivatalához 2015. május 13-án benyújtott egy 2015. május 6-i keltezésű dokumentumot, amelyben megjegyzéseket fűzött az „újonnan kapott írásbeli dokumentumokhoz”, azaz a 2014. május 16-i elektronikus levélhez, amelyet a személyzeti bizottság neki címzett, az EFSA-nak a Szászország belügyminiszteréhez címzett 2014. november 19-i elektronikus leveléhez és a K. és az ILSI közötti elektronikus levélváltásokhoz való hozzáférés iránti, a PAN Europe által benyújtott 2013. szeptember 25-i eredeti kérelemhez.
- 19 Végül, a Törvényszék Hivatalában ugyanazon a napon nyilvántartásba vett 2016. június 29-i levelében a felperes az utóbbinak több „újonnan kapott bizonyítékot” adott át.
- 20 Az EFSA először is a Törvényszék Hivatalában 2014. szeptember 11-én nyilvántartásba vett ellenkérelmet nyújtott be, majd ezt követően a keresetlevelet kiegészítő beadványra vonatkozó, a Törvényszék Hivatalában 2014. október 22-én nyilvántartásba vett észrevételeket, majd a Törvényszék Hivatalában 2015. február 26-án nyilvántartásba vett viszonzászt, végül pedig a Törvényszék Hivatalában 2015. június 12-én nyilvántartásba vett, a felperes fent hivatkozott 2015. május 6-i észrevételeire tett észrevételeket nyújtott be.
- 21 Az EASA azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a keresetet kiegészítő beadványt mint elfogadhatatlant utasítsa el;
 - a felperes 2015. május 6-i észrevételeit mint elfogadhatatlanokat utasítsa el;
 - a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;
 - másodlagosan a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el, figyelembe véve a keresetlevelet kiegészítő beadványt;
 - harmadlagosan a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére, ideértve a visszavont harmadik és a negyedik kereseti kérelemmel kapcsolatban felmerült költségeket is.

A jogkérdésről

A keresetlevelet kiegészítő beadvány elfogadhatóságáról

- 22 Az EFSA azzal az indokkal vitatja a keresetlevelet kiegészítő beadványt, hogy ilyen beadvány benyújtására irányuló lehetőséget nem ír elő a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 47. cikkének 1. §-a. Másodlagosan az EFSA úgy érvel, hogy az említett beadvány mindenesetre számos elfogadhatatlan új elemet tartalmaz, azaz új kereseti kérelmeket, az eredeti kereseti kérelmek kiterjesztését és új ténybeli vagy jogi alapokat hoz fel.
- 23 Meg kell állapítani, hogy a Törvényszék az 1996. február 29-i Lopes kontra Bíróság ítéletében (T-547/93, EU:T:1996:27, 39. pont) úgy ítélte meg, hogy érdemben módosított változatú keresetlevél benyújtását nem írja elő az 1991. május 2-i eljárási szabályzat, és az ilyen dokumentum ennél fogva nem csatolható az iratokhoz.

- 24 Bár a jelen esetben nem vitatott, hogy a keresetlevelet kiegészítő beadványt a 2014. június 27-i EFSA határozat tekintetében fennálló keresetindítási határidő lejárt, azaz 2014. szeptember 8. előtt nyújtották be, az említett beadvány módosítja azonban magát a jogvita tárgyát, amikor először fogalmazza meg az új kereseti kérelmek között nemcsak a szerződés 2017. június 30-ig történő meghosszabbítása iránti kérelmet, hanem az állítólagos 2014. április 16-i határozat és a 2014. június 27-i határozat megsemmisítése iránti kérelmet, és az utóbbi határozatot a különböző kereseti kérelmek nem is tartalmazták. A keresetlevelet kiegészítő beadványt ennél fogva mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 25 Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 21. cikke és az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) és d) pontja a keresetindítási határidő lejárt előtt sem értelmezhető akként, hogy engedélyezi a felperes számára a jelen esetben, hogy egy nyilvánvalóan elfogadhatatlan kereseti kérelem, ami csak meghagyás kibocsátására és megállapítására irányuló kérelmeket tartalmazott, amint az az alábbi 32-50. pontból kitűnik, elfogadható kereseti kérelemmé történő átalakítása érdekében a jogvitának a keresetlevélben meghatározott tárgyát módosítva új kereseti kérelmekkel forduljon a Törvényszékhez.
- 26 Nem vitatott, hogy az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a – amely elismeri új jogalap folyamatban lévő eljárásban történő felhozatalát, ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel – alkalmazható bizonyos esetekben a kereseti kérelmek módosítása érdekében (lásd ebben az értelemben: 2009. április 1-jei Valero Jordana kontra Bizottság ítélet, T-385/04, EU:T:2009:97, 76. és 77. pont). Különösen ez az eset áll fenn, amikor az eljárás során valamely a megtámadott határozatot egy másik, azonos tárgyú határozat vált fel, ez utóbbit olyan új ténynek kell tekinteni, amely lehetővé teszi a felperes számára kereseti kérelmeinek megfelelő módosítását (2011. szeptember 21-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság végzés, T-141/05 RENV, EU:T:2011:503, 34. pont).
- 27 Mindazonáltal az eljárásban felmerült jogi vagy ténybeli helyzetek hiányában kizárólag a keresetlevélben szereplő kérelmek vehetők figyelembe, ellenkező esetben módosulhat az említett keresetlevélben kimerítően körülhatárolt jogvita tárgya, és a kereset megalapozottságát kizárólag a keresetlevélben foglalt kereseti kérelmek tekintetében kell vizsgálni (lásd: 2010. október 26-i Németország kontra Bizottság ítélet, T-236/07, EU:T:2010:451, 27. és 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 Márpedig a jelen esetben nem vitatott, hogy a felperes nem az eljárás során – pontosabban a keresetlevél benyújtásának időpontja, azaz 2014. június 30. és a keresetlevelet kiegészítő beadvány benyújtásának időpontja, azaz 2014. szeptember 4. között – felmerült jogi vagy ténybeli helyzetekre alapítja az új kereseti kérelmeit.
- 29 Ennél fogva a keresetlevelet kiegészítő beadványt mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A kereset elfogadhatóságáról

- 30 Az EFSA úgy érvel, hogy a keresetlevélben előadott kereseti kérelmek nyilvánvalóan elfogadhatatlanok, mivel arra irányulnak, hogy a Törvényszék megállapításokat tegyen, és meghagyásokat bocsásson ki az EFSA terhére.
- 31 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a felperes a válaszban megjelölte, hogy eláll a keresetlevélnek a személyzeti bizottsággal szemben indított jogvitára vonatkozó harmadik és negyedik kereseti kérelmétől, így csak a kirendelési szerződés meghosszabbításának elmulasztására vonatkozó első és második kereseti kérelemről és a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó ötödik és hatodik kereseti kérelemről kell határozni.

A kirendelési szerződés meghosszabbításának elmulasztására vonatkozó kereseti kérelmek elfogadhatóságáról

– A keresetlevél első kereseti kérelmének elfogadhatóságáról

- 32 A keresetlevélben megfogalmazott első kereseti kérelmével a felperes a szerződésének 2015. június 30-ig történő meghosszabbítását kéri a Törvényszéktől. Válaszában a felperes azt kéri a Törvényszéktől, hogy határozzon a szerződésének 2017. június 30-ig történő meghosszabbításáról, és másodlagosan, hogy az EFSA hozzon új, a Törvényszék értelmezését figyelembe vevő határozatot a kirendeléséről.
- 33 Az EFSA úgy érvel, hogy a Törvényszék nem bocsáthat ki meghagyást vele szemben, ideértve az adott esetben valamely jogi aktus megsemmisítéséből, a jelen esetben a 2014. április 16-i állítólagos határozat megsemmisítéséből eredő meghagyást is, amely a felperes kirendelésének meghosszabbításával járna.
- 34 Elegendő megállapítani, hogy e kereseti kérelmével a felperes azt kéri Törvényszéktől, hogy lépjen az EFSA helyébe, vagy bocsásson ki azzal szemben meghagyást, ami nyilvánvalóan túllép az EUMSZ 263. cikk szerinti jogszerűségi felülvizsgálat keretében őt megillető hatáskörein. A jogszerűségi felülvizsgálat ilyen korlátozása a Törvényszék hatáskörébe tartozó valamennyi peres eljárásra alkalmazandó (lásd ebben az értelemben: 2008. október 8-i Agrar-Invest-Tatschl kontra Bizottság ítélet, T-51/07, EU:T:2008:420, 27. és 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), tehát a nemzeti szakértők kirendelésére is.
- 35 Meg kell tehát állapítani, hogy nem fogadható el a felperes arra irányuló kérelme, hogy a Törvényszék 2015. június 30-ig hosszabbítsa meg a szerződését, és *a fortiori* 2017. június 30-ig, amit a válaszban foglalt kereseti kérelmeiben kért, sem pedig az, hogy utasítsa az EFSA-t arra, hogy határozzon ilyen hosszabbításról.

– A keresetlevél második kereseti kérelmének elfogadhatóságáról

- 36 A második kereseti kérelmével a felperes annak megállapítását kéri a Törvényszéktől, hogy jogszerűtlen a szerződésének megszűnése, „pontosabban az EFSA 2014. április 16-i határozata”. A válaszban a felperes első alkalommal kéri a Törvényszéktől, hogy „semmisítse meg” az említett „határozatot”, és állapítsa meg, hogy „semmis” a 2014. június 27-i határozat.
- 37 Először is emlékeztetni kell arra, hogy már több alkalommal is megállapításra került, amint azt az EFSA jogosan felidézte, hogy az EUMSZ 263. cikk szerinti jogszerűségi felülvizsgálat keretében a megsemmisítés iránti kérelem nélküli, kizárólag jog- vagy ténykérdések megállapítására irányuló kérelmek önmagukban nem érvényesek (lásd ebben az értelemben: 1996. július 11-i Bernardi kontra Parlament ítélet, T-146/95, EU:T:1996:105, 23. pont).
- 38 A felperes azt állítja az EUSZ 2. cikkre utalva, amely előírja, hogy az Unió a jogállamiság értékein alapul, valamely jog fennállása esetében elérhetővé kell tenni jogorvoslati eljárást. A felperes azt állítja, hogy „a német jogban az önkényes eljárás és a közrenddel ellentétes egyezmények tilalma”, valamint a mind az EU-Szerződésben, mind pedig a Bundesverfassungsgericht (német szövetségi bíróság) ítélkezési gyakorlatában biztosított egyenlő bánásmód és a jogállamiság elve alapján jogosult szerződésének meghosszabbítására. A kirendelés meghosszabbítása tekintetében fennálló ezen állítólagos alanyi jog *ipso iure* a felperes Törvényszék előtti keresetindítási jogából ered.
- 39 A felperes szerint a szerződése meghosszabbításához való ezen állítólagos jog fennállása okán a Törvényszék vagy a „bírósági határozathozatal iránti kérelmét” köteles helyben hagyni, vagy pedig a keresetlevél második kereseti kérelmét köteles értelmezni és átfogalmazni annak érdekében, hogy az elfogadható legyen az EUMSZ 263. cikk szerinti megsemmisítés iránti kereset keretében.

- 40 Az EFSA ezzel szemben azt állítja, hogy a jogorvoslati lehetőségek hiánya – a felperes következtetésével ellenétben – nem igazolhatja a Szerződés által felállított eljárások rendszerét, amikor állítja, hogy valamely jog fennállása esetében jogorvoslati lehetőséget is biztosítani kell.
- 41 Emlékeztetni kell arra, hogy a jogorvoslati lehetőségek esetleges hiánya semmi esetre sem igazolhatja az EUM-Szerződésben felállított jogorvoslati rendszer és eljárások bírói jogértelmezés útján történő megváltoztatását (lásd ebben az értelemben: 2002. április 29-i Bactria kontra Bizottság végzés, T-339/00, EU:T:2002:107, 54. pont). Ehhez járul még az, hogy a jelen esetben semmi sem akadályozza meg a felperest abban, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján kérje a vitatott határozatok megsemmisítését.
- 42 Egyébiránt bár igaz, hogy az uniós bíróságnak a felperes jogalapjait tartalmuk, nem pedig jogi minősítésük alapján kell értelmeznie a terminológiai kérdésektől függetlenül, mindezek feltétele azonban az, hogy az említett jogalapok kellően egyértelműen, világosan és pontosan kitűnjenek a keresetlevélből ahhoz, hogy lehetővé tegyék az alperes számára védekezésének előkészítését, a Törvényszék számára pedig azt, elbírálhassa a keresetet (lásd ebben az értelemben: 2000. február 24-i ADT Projekt kontra Bizottság ítélet, T-145/98, EU:T:2000:54, 66. és 67. pont).
- 43 A kereset alapjául szolgáló alapvető ténybeli és jogi elemeknek magából a keresetlevél szövegéből kell egységes és érthető módon következniük, és a keresetlevélben a kérelmeket egyértelműen kell megfogalmazni, nehogy az uniós bíróság a határozatában túlterjeszkedjen a kereseti kérelmen, vagy ne határozzon valamely kifogás tekintetében (2008. január 10-i Bizottság kontra Finnország ítélet, C-387/06, nem tették közzé, EU:C:2008:5, 14. pont).
- 44 Más szavakkal, a felperes nem készítheti a Törvényszéket arra, hogy feltételezéseibe bocsátkozzon az állítások lehetséges alapjául szolgáló akár ténybeli, akár jogi érveléseket és pontos megállapításokat illetően. Az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának célja ugyanis többek között épp az ilyen, jogbizonytalanságot okozó és a gondos igazságszolgáltatással összeegyeztethetetlen helyzet megelőzése annak előírásával, hogy a keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát, a kereseti kérelmeket és a felhozott jogalapok rövid ismertetését (lásd ebben az értelemben: 2008. május 19-i TF1 kontra Bizottság végzés, T-144/04, EU:T:2008:155, 56. és 57. pont).
- 45 A jelen esetben, amint arra az EFSA jogosan hivatkozott, zavaros a felperes érvelése. A felperes pontatlanul fejezi ki álláspontját, amikor anélkül hivatkozik az EUMSZ 263. cikkre és a 2014. június 27-i határozatra, hogy amint azt a Törvényszék elnöke egyébiránt a 2014. július 7-i Mayer kontra EFSA végzésben (T-493/14 R, nem tették közzé, EU:T:2014:617, 29. pont) megállapította, a 2014. április 16-i állítólagos határozatra vagy a 2014. június 27-i határozatra irányuló megsemmisítés iránti kérelmet fogalmazza meg a kereseti kérelmeiben, jöllehet azok tárgya már nem módosítható a válasz szakaszában olyan jogi vagy ténybeli elemek hiányában, amelyek az eljárás során merültek fel.
- 46 Ezen egyetlen indokok miatt a szerződés meghosszabbításának hiányára vonatkozó kereseti kérelmeket mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.

A dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó kereseti kérelmek elfogadhatóságáról

- 47 Ötödik és hatodik kereseti kérelmével a felperes kifejezetten kéri a Törvényszéket, hogy utasítsa az EFSA-t arra, hogy biztosítson számára hozzáférést a K és az ILSI közötti elektronikus levélváltásokhoz, vagy másodlagosan biztosítson hozzáférést az említett elektronikus levelekhez a Törvényszék által kijelölt harmadik személy számára. A válasz ötödik, hatodik és tizedik kereseti kérelmében a felperes kéri többek között másodlagosan, hogy biztosítsanak számára részleges hozzáférést a fent hivatkozott elektronikus levelekhez, kéri a 2014. június 27-i határozat megsemmisítését, amennyiben az a dokumentumokhoz való hozzáférés elutasítására vonatkozik, és kéri a Törvényszéktől, hogy az utóbbi által harmadik személynek kijelölt személyként biztosítson hozzáférést ezen elektronikus levelekhez.

- 48 Az EFSA úgy érvel, hogy e kereseti kérelmek elfogadhatatlanok, mivel a Törvényszéknek nincs hatásköre arra, hogy vele szemben meghagyást bocsásson ki megsemmisítés iránti kereset keretében.
- 49 Amint az a fenti 344. pontban megállapításra került, a Törvényszéknek a jogszerűség általa végzett vizsgálatának keretében nincs hatásköre arra, hogy meghagyásban kötelezze az intézményeket, vagy ez utóbbiak helyébe lépjen. Ennélfogva a fent hivatkozott dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kereseti kérelmeket ezen egyetlen indok miatt mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani, jóllehet egyébiránt a válaszban foglalt kereseti kérelmeket – amennyiben először tárgyuk a 2014. június 27-i elutasító határozat megsemmisítése a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemmel szemben – szintén el kell utasítani, mivel a keresetlevélben foglalt kereseti kérelmek már nem módosíthatók a válasz szakaszában olyan jogi vagy ténybeli elemek hiányában, amelyek az eljárás során merültek fel.
- 50 Ezen összes megfontolásra tekintettel a keresetet mint elfogadhatatlant összességében anélkül kell elutasítani, hogy szükséges lenne a felperes többek között 2015. május 6-i és 2016. június 29-i észrevételének elfogadhatóságáról határozni, amelyek célja az elfogadhatatlannak nyilvánított kereseti kérelmek alátámasztására felhozott jogalapok kifejtése és alátámasztása.

A költségekről

- 51 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 52 Ami a keresetlevélnek az EFSA személyzeti bizottságára vonatkozó harmadik és negyedik kereseti kérelmét illeti, amelyek elállás tárgyát képezték, emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 136. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a Törvényszék a keresetétől vagy a kérelmétől elálló felet kötelezi a költségek viselésére, ha a másik fél ezt az elállásra vonatkozó észrevételeiben kéri. Ugyanezen cikk (2) bekezdése alapján a keresetétől vagy a kérelmétől elálló fél kérelmére a másik fél köteles a költségek viselésére, ha ez a másik fél magatartása alapján indokoltnak látszik.
- 53 A felperes álláspontja szerint az EFSA köteles viselni azon költségeket, amelyek azon kereseti kérelmekkel kapcsolatban merültek fel, amelyekről elállt, az EFSA-nak a tekintetében fennálló „kifogásolható magatartása” miatt.
- 54 A Törvényszék úgy véli azonban, hogy a keresetlevél harmadik és negyedik kereseti kérelme mindenesetre nyilvánvalóan elfogadhatatlan, mivel nem megsemmisítés iránti kérelmet, hanem meghagyás kibocsátása és megállapítás iránti kérelmeket tartalmaz, így nem vonható le az a következtetés, hogy az EFSA magatartása igazolja, hogy az eljárási szabályzat 136. cikkének (2) bekezdése alapján ő viselje az ezen kereseti kérelmekkel kapcsolatban felmerült költségeket.
- 55 A felperes kéri egyébiránt a Törvényszéktől, hogy közvetlenül vagy analógia útján alkalmazza az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 88. cikkét, amely szerint az Unió és alkalmazottai közötti jogvitákban az intézmények maguk viselik saját költségeiket. A felperes állítja, hogy e rendelkezés érvényes a kirendelt nemzeti szakértők esetében is.
- 56 E tekintetben elegendő emlékeztetni arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a valamely uniós intézményhez vagy szervhez kirendelt nemzeti szakértők nem az EUMSZ 270. cikk szerinti „alkalmazottak” (lásd ebben az értelemben: 2006. október 9-i Gualtieri kontra Bizottság végzés, F-53/06, EU:F:2006:100, 21. és 22. pont) és megállapításra került, hogy az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 88. cikkének különös szabályai nem alkalmazandók rájuk (lásd ebben az értelemben: 2008. szeptember 10-i Gualtieri kontra Bizottság ítélet, T-284/06, nem tették közzé, EU:T:2008:335, 47. pont).

- ⁵⁷ Mivel a felperes pervesztes lett, az EFSA kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek viselésén kívül az ideiglenes intézkedés iránti eljárás keretében a felek részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet – mint elfogadhatatlant – elutasítja.**
- 2) A Törvényszék Ingrid Alice Mayert kötelezi a költségek viselésére, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban felmerült költségeket is.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Kihirdetve Luxembourgban, a 2017. február 17-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita alapját képező tényállás	1
Az eljárás és a felek kérelmei	3
A jogkérdésről	5
A keresetlevelet kiegészítő beadvány elfogadhatóságáról	5
A kereset elfogadhatóságáról	6
A kirendelési szerződés meghosszabbításának elmulasztására vonatkozó kereseti kérelmek elfogadhatóságáról	7
– A keresetlevél első kereseti kérelmének elfogadhatóságáról	7
– A keresetlevél második kereseti kérelmének elfogadhatóságáról	7
A dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó kereseti kérelmek elfogadhatóságáról	8
A költségekről	9